

TẾ HANH

**Chuyện
em bé
cười
ra
đồng
tiền**

KIM ĐỒNG

TẾ HANH

VĐ.

T. 250.

**Chuyện
em bé
cười
ra
đồng
tiền**

1.197

Bìa và minh họa của
NGÔ MẠNH LÂN

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG
HÀ NỘI — 1971

Người biên tập chính : ĐÌNH HẢI
Người trình bày : NGÔ MẠNH LÂN
Người sửa bản in : ĐẶNG MINH

In 30.300 cuốn tại Nhà máy in Tiến Bộ — Hà Nội
Khổ 13×19 — Số xuất bản: 57/KĐ — Số in : 824
In xong ngày 19-8-1971 — Gửi lưu chiều tháng 8-71

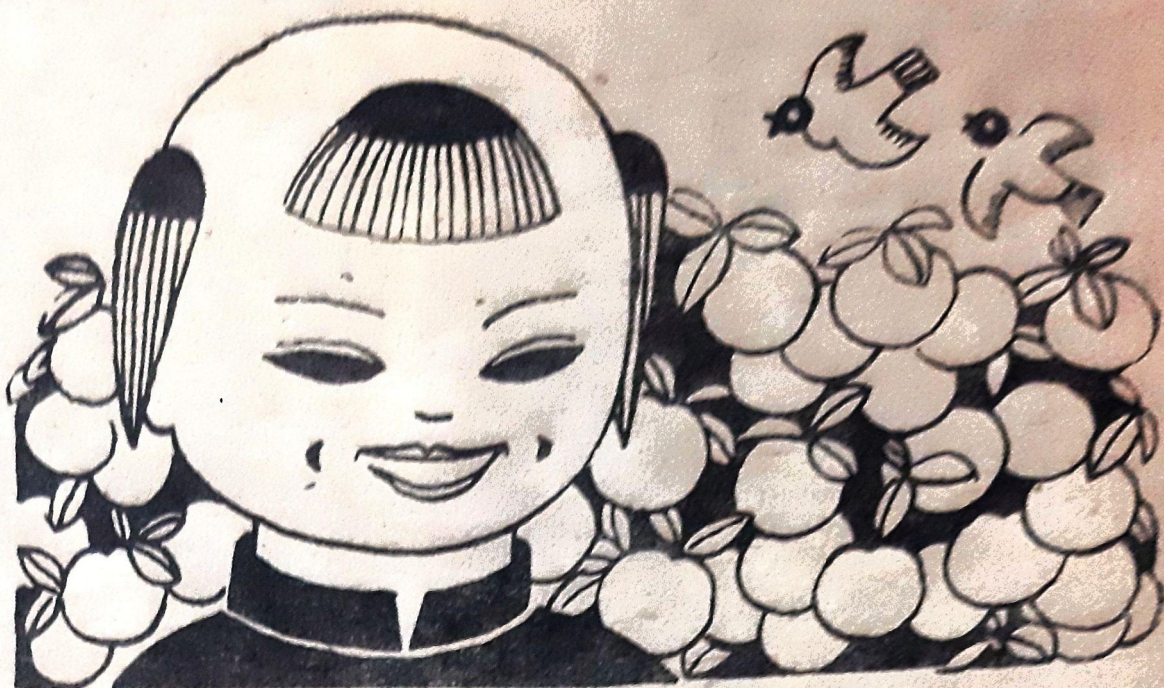

Chuyện rằng ngày xưa
Có anh chị Quả
Làm ăn vất vả
Vẫn nghèo xác xơ.

Hoa búi hai mùa
Chị sinh một bé
Quả là tên mẹ
Tên con là Hoa.

Bé Hoa lên ba
Trông thật kháu khỉnh
Mắt to đen nhánh
Môi hồng cười duyên.

Má lúm đồng tiền
Như hoa đang nụ
Như trăng vừa nhú
Sau dãy cây đào.

Mỗi lúc Hoa cười
Như trời lóe nắng
Như trong vườn vắng
Dậy tiếng chim ca

Từ có bé Hoa
Vợ chồng chị Quả
Làm quen vất vả
Vườn xanh bốn mùa.

Khóm rau, giàn dưa
Tốt tươi hơn trước
Con lợn lông mượt
Đàn gà thêm đông.

Cây lúa ngoài đồng
Trỗ bông trĩu hạt
Cây bưởi thơm ngát
Trong gió hương bay.

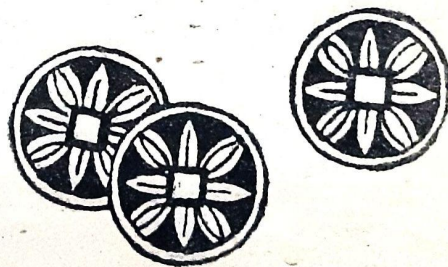
Làm lụng suốt ngày
Mồ hôi thấm mệt
Trở về, quên hết,
Con cười, sáng nhà.

Vợ chồng thấy như
Tù đôi má đỏ
Những đồng tiền nhỏ
Rơi rơi rơi rơi.

Trên khóm rau tươi
Trên bông lúa trĩu
Trên khoai to củ
Trên bưởi đầy hoa.

Tiếng đồn gần xa
Rằng anh chị Quả
Có con gái nhỏ
Cười ra đồng tiền.

Ở tận vùng trên
Có thẳng trọc phú
Nhà cao, sập gụ
Đồng ruộng mênh mông.

Nó gọi tay chân
Hai thằng ăn cướp
Bàn mưu nghĩ chước
Bắt cóc bé Hoa.

Hai đứa la cà
Rình quanh em bé
Nhân nhà vắng vẻ
Cha mẹ ra đồng.

Hai đứa vào buồng
Cho Hoa bánh kẹo
Lừa lời khôn khéo
Chẳng lừa được Hoa.

Chúng lấy khăn ra
Nhét mồm, bịt mắt
Hai thằng ăn cướp
Bắt bé Hoa đi.

Thằng trọc phú kia
Trong lòng hí hửng
Sẵn sàng túi đựng
Tiền bé cười ra.

Nó sẽ xây nhà,
Tậu thêm đất ruộng.
Mua bầy trâu mộng,
Gắm vóc lựa là.

Khi thấy bé Hoa
Mặt mày tái mét
Nó vuốt râu mép
Giả giọng tươi cười:

« Cười đi, cháu ơi !
Ông cho cái kẹo »
Bé Hoa chỉ mếu
(Một ngày qua rồi).

« Nếu không chịu cười
Sẽ ăn roi vọt! »
Bé Hoa chỉ khóc
(Hai ngày qua rồi).

Bé không chịu cười
Roi mây nó quất
Bé Hoa chết ngất
(Ba ngày qua rồi).

Con quý mặt người
Bảo hai tên cướp
Mở nắp hầm nhốt
Em bé vào trong.

Suốt buổi ngoài đồng
Vợ chồng chị Quả
Trở về hồi hã
Không thấy con đâu!

Chạy ra vườn sau
Cúi nhìn giếng nước
Chạy ra cổng trước
Hỏi khắp láng giềng.

Xóm dưới làng trên
Đều ra đồng hết
Nào ai có biết
Bé Hoa đi đâu!

Vợ chồng nhìn nhau
Lòng đau như cắt
Khóc mờ cả mắt
Rụng rời chân tay.

Chỉ có một ngày
Vắng bóng em bé
Mà nhà lặng lẽ
Như có người đau.

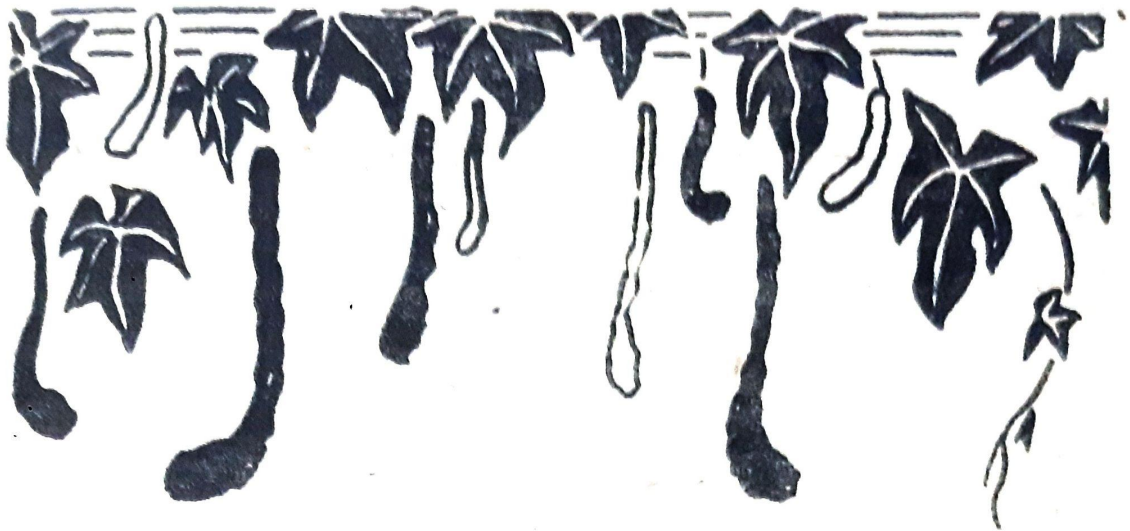
Giàn dưa, khóm rau
Không ai chăm bón
Héo hon rử ngọn
Như ngóng trông Hoa.

Con lợn con gà
Cũng buồn ủ rũ
Đứng yên một chỗ
Như đợi chờ Hoa.

Ở ngoài đồng xa
Cây lúa buồn bã
Nghẹn đòng úa lá
Như nhớ thương Hoa.

Chỉ một ngày qua
Mà buổi trước cửa
Hương không thơm nữa
Vắng nụ cười Hoa.

Chỉ một ngày qua
Vợ chồng chị Quả
Thấy mình đau khổ
Hơn cả bao giờ.

Cái cày cái bừa
Sao mà nặng thế!
Con ơi! Cha mẹ!
Đau đớn vô cùng!

Vợ an ủi chồng
Chồng an ủi vợ
Nước mắt cứ ứa
Chẳng nói nên lời

Đêm ngày thứ tư
Có người hiệp sĩ
Thấy nhà vắng vẻ
Vào hỏi vì sao ?

Chị Quả nghen ngào
Kể chuyện con mắt
Hiệp sĩ cảm tức
Cầm gươm lên đường

Anh băng một sông
Anh qua hai suối
Trời chiều sắp tối
Chưa biết Hoa đâu

Chú bé chăn trâu
Thấy người hiệp sĩ
Bước đi lặng lẽ,
Liền hỏi tìm ai ?

Hiệp sĩ trả lời:
— « Tìm em bé mất »
Chú bèn kể sát
Tai anh thầm thì...

Hiệp sĩ liền đi
Đến nhà trọc phú
Đạp tung cánh cửa
Xách gươm bước vào.

Nó hỏi: — Đi đâu?
— Tìm em bé mất!
Nó gọi bọn cướp
Vây lại đánh anh.

Hai thằng tay chân
Mới vừa ló mặt
Anh cho một tát
Chúng ngã lăn kềnh.

Trọc phú chối quanh,
Chú chăn trâu tới
Vạch mặt kẻ tội
Nó phải cúi đầu.

— « Tôi ở chẵn trâu
Cho thẳng trọc phú
Nó bắt tôi ngủ
Bên cạnh chuồng trâu.

Mới sáng hôm nào
Nó đánh em nhỏ
Rồi sai tôi tở
Nhốt hầm tối tăm. »

Hiệp sĩ phá hầm
Vào cứu em nhỏ
Còn thẳng trọc phú
Hầm kia nhốt vào!

Cùng chú chăn trâu
Hiệp sĩ trở lại
Qua sông qua núi
Đem bé Hoa về.

Chập chờn cơn mê
Bé Hoa tỉnh dậy
Nhìn người hiệp sĩ
Nhìn chú chăn trâu.

Hai người thay nhau
Bế bổng em gái
Đường về mê mải
Đi giữa ngàn hoa.

Bé Hoa nhìn ra
Thấy trời xanh biếc
Nghe chim ríu rít
Em nở nụ cười.

Trông thấy em vui !
Đồng tiền má lúm
Hai người vui sướng
Đưa em về nhà...

Yên lòng mẹ cha
Bận bè quăn quít
Chim ca ríu rít
Ruộng vườn lại xanh.

Dưa quả lớn nhanh,
Dồi dào nước mát
Rau xanh lá muợt
Gà lợn thêm đông.

Cây lúa ngoài đồng
Trổ bông trĩu hạt
Hương bay thơm ngát.
Cây bưởi trước nhà.

Nụ cười bé Hoa
Càng tươi hơn trước
Sáng cả làng nước
Vui khắp xóm giềng.

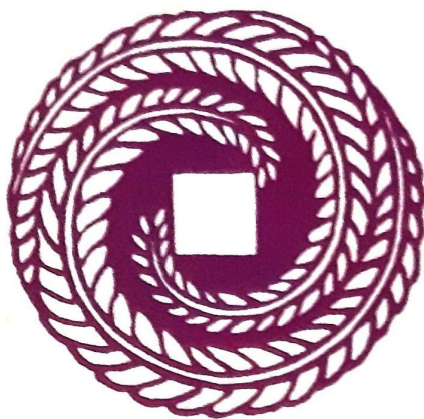

Và những đồng tiền
Như bông hoa nở
Từ má em nhỏ
Bay ra khắp nơi.

Trên khóm rau tươi
Trên bông lúa trĩu
Trên đàn gà nhỏ
Trên cánh hoa thơm...

Giá: 0 đ. 10